

determinar la seva composició), Examen espectrogràfic (la major part dels elements inorgànics poden identificar-se fàcilment a través d'un examen espectral d'emissió).

Taques de ferro: Característiques: color de groc a vermell fosc, freqüentment són desllustrades i rugoses, fàcilment confusibles amb taques de sang, si es disposa un gota de HCl a sobre la taca de ferro el líquid pren un color groc, si es raspa la taca, la pols es insoluble en H₂O. – Mètode d'estudi estudis químics i reaccions microcristal·logràfiques.

Taques de pintura: Característiques: En forma d'escata (visibles al microscopi òptic), impregnant l'objecte 8anàlisi química del solvent 8olis, benzols, xilens..) i del pigment (As, Co, Cr, Al...). – Les troben a delictes de tràfic principalment.

10.- PROBLEMES CRIMINOLÒGICS

1.- CONCEPTE PROBLEMES CRIMINOLÒGICS

Per problema entenem un assumpte al qual esperem una ràpida i efectiva solució però en els anomenats problemes criminològics aquesta ràpida i efectiva solució es pràcticament impossible però si mitjançant un estudi ampli criminològic es podem aportar dades per tal es puguin implementar una sèrie de canvis que poden ajudar a minvar aquest problema criminològic que per extensió resulta un problema social que adoptades aquestes millores donarà lloc a beneficis socials i a les parts afectades per aquest.

La criminologia històricament s'ha encarregat d'estudiar principalment el anomenats problemes criminològics que existeixen a la nostra societat encara que existeix un vessant d'aquesta criminologia que s'anomena crítica un objectiu que des de la criminologia no hem d'oblidar-nos és la d'estudiar aquest problemes extensament però sempre s'ha d'acompanyar amb propostes de millores.

El problemes criminològics més importants que han aglutinat entre altres la majoria d'estudis són:

- Les drogues.
- El terrorisme
- La violència de gènere
- La prostitució
- La immigració
- La presó

Per tal de que serveixi de model com s'encara un estudi d'un problema criminològic a continuació tractem un problema com és la prostitució per tal que podeu veure com es realitza un treball tipus d'una problemàtica criminològica.

B.- COMENTARI SOBRE EL PROBLEMA CRIMINOLÒGIC DE LA PROSTITUCIÓ.

La paraula prostitució prové del llatí, concretament del terme “prostitutio” i que té un significat igual que l'actual de relacions sexuals que manté una persona a canvi de diners. A la vegada “prostitutio” deriva de “prostituere” que significa exposar en públic, posar a la venda.

El Diccionari de la Real Acadèmia Espanyola ens indica que la paraula prostitució prové del llatí “porstitutio” i defineix textualment prostitució com “ Actividad a la que se dedica quien mantienen relaciones sexuales con otras personas, a cambio de dinero”.

Per la seva part el Diccionari de la llengua Catalana ho defineix com “Pràctica d'advenir-se, de forma habitual i professional, a mantenir relacions sexuals amb finalitat de lucre.”

La Organització Mundial de la Salut (OMS) defineix la prostitució com tota activitat en la que la persona intercanvia serveis sexuals a canvi de diners o qualsevol altre bé.

Luis Garrido Guzmán defineix la prostitució com “ Un sistema en el qual la mujeres se dejan atrapar como consecuencia de su miseria económica, de su falta de instrucción cultural, de su ausencia de formación profesional, de las carencias afectivas y educativas de su infancia y su adolescencia, y de los conflictos psicológicos y sexuales padecidos en su juventud.”

D'altra banda és important veure el problema des de diverses perspectives intentant aprofundir en el concepte, i especialment en com es fa aquest intercanvi de serveis sexuals a canvi de diners o qualsevol altre bé. En aquest sentit tot intercanvi es voluntari, lliure o pel contrari ve donat per una sèrie de circumstàncies que obliguen a aquesta persona a prostituir-se.

La prostitució en si mateix no es pot considerar un problema criminològic, ja que a Espanya , l'exercici de la prostitució es lliure i per tant com a tal, no constitueix delictes ni activitat il·lícita.

La prostitució exercida per persones, amb capacitat de decidir sobre si mateixes i sobre les seves condicions de vida, és una activitat que s'ha de considerar que ha de gaudir de respecte i per tant de dignitat.

En moltes ocasions però, l'exercici de la prostitució, és realitza per persones principalment dones, que per la situació que els ha tocat viure, ja sigui econòmica, familiar o cultural, s'han vist abocades a exercir-la per ta de millorar les seves condicions d'existència, en aquest cas ja no es pot parlar de la prostitució exercida lliurement, per tant és un problema que mereix la deguda atenció social.

A més la prostitució té a la nostra societat una forta estigmatització pejorativa, que fa que es vegi a aquestes persones amb menyspreu i fora de l'ordre social, de forma que són rebutjades sistemàticament.

El problema sorgeix també, quan aquestes persones, dones principalment, es veuen immerses en xarxes delictives que les obliguen a prostituir-se i ha de subsistir en un règim d'esclavitud, aquests casos han d'ésser denunciats i perseguits penalment.

La prostitució es relaciona molt sovint amb altres termes, de forma que es parla moltes vegades de manera conjunta de prostitutes immigrants, de màfies de prostitució o de prostitució i marginació.

Cal explicar els diferents termes:

Immigració i prostitució.

Màfies i xarxes delictives de prostitució.

Marginació i prostitució.

a.- Immigració i prostitució.

En relació a aquesta associació, cal dir que no totes les dones que exerceixen la prostitució són immigrants, però sí que hi ha un percentatge molt gran que sí ho són.

Les dades ja a l'any 2003 que van donar els mossos d'esquadra indicaven que a Catalunya n'hi havia 2876 prostitutes, d'aquestes el 17% treballava a la via pública, i el 83 % en locals.

D'aquestes dones hi havia un 23% que eren espanyoles, 2% dels països de la Unió europea i el 75 % immigrants no comunitaris. Aquestes dades avui en dia segons les estimacions són més acusades entre espanyoles i estrangeres havent augmentat les estrangeres de la unió europea ja que països com Romania o Bulgària han passat a pertànyer a la Unió Europea.

Aquestes dades són aproximatives donada la situació d'irregularitat de moltes d'aquestes dones com a conseqüència de la llei d'estrangeria i la clandestinitat que viuen.

Respecte d'això, s'ha de dir que si la prostitució ja té per sí mateixa una forta estigmatització negativa, el fet de ser dona i a més immigrant fa que el rebuig i l'estigma sigui encara més fort, de forma que són vistes per uns com a font del vici i de delictes i per altres com a víctimes de màfies.

Moltes d'aquestes dones, no han fet altra cosa que emigrar dels seus països, empeses per les especials condicions de penúria econòmica que es trobaven.

Han vingut al nostre país buscant una vida millor, aquí s'han trobat amb una llei d'estrangeria que els ha impossibilitat regularitzar la seva situació, de forma que per poder subsistir, s'han vist abocades a la única sortida que han trobat, la prostitució, aquesta els ha permès guanyar diners que poden enviar als seus països d'origen per poder ajudar a la seva família.

Per altra banda, també hi ha un percentatge d'aquestes dones, que han vingut a Espanya de manera lliure a exercir la prostitució com a mitjà de subsistència i de vida.

b.- Màfies i xarxes delictives de prostitució

No es pot generalitzar i afirmar que una gran majoria de les dones que exerceixen la prostitució estant sotmeses a màfies, però sí que és una realitat, que aquestes màfies estant tenint cada dia més importància i que hi ha moltes dones sotmeses a elles, en verdaderes condicions d'esclavitud.

Als mitjans de comunicació surten periòdicament notícies sobre aquest fet. És una constant en quasi totes les notícies el fet que aquestes noies surten del seu país enganyades per falses ofertes de treball, una vegada

arriben a Espanya, se'ls retira la documentació i se les fa treballar de prostitutes, ja sigui a la carretera o en bordells amb unes condicions molt precàries.

Se les obliga a pagar un deute concret amb el viatge, que no s'acaba mai de pagar, se les agredeix i se les amenaça amb tot tipus de mals, fins i tot matar a la seva família en el país d'origen.

Es sol parlar de màfies de manera generalitzada al parlar de prostitució, quant moltes vegades es tracta de petits grups, de dos o més persones, altres vegades es tracta de petits grups, de dos o més persones, altres vegades d'una persona, sense una estructura organitzada, però tot i això continua sent aquest un problema molt important.

c.- Marginació i prostitució.

Al igual que abans no es pot generalitzar amb vincular prostitució a la marginació, ja que en el àmbits en que es desenvolupa la prostitució és molt variat, hi ha prostitució d'alt estanding que no se la pot incloure en aquest apartat, però si que és cert que se sol associar la prostitució a marginació.

A l'estigma social que pateixen les dones que es dediquen a la prostitució, cal afegir-hi que moltes són immigrants en situació d'il·legalitat, algunes víctimes de grups mafiosos o de petits grups de delinqüents, tot això fa que es produeixi amb elles una situació greu d'exclusió social per part de la societat.

Aquestes persones es troben excloses del mercat laboral legal i per tant de possibilitats econòmiques, culturals i tenen moltes dificultats per integrar-se a la societat.

Caracteritza també a una part d'aquestes dones, el seu deteriorament físic i la pobresa, que fa que hagin d'acceptar treballar per molts pocs diners.

A això se li a d'afegir el problema de la drogoaddicció en que algunes d'elles es troben i que agreuja el problema.

C.- COMENTARI LEGAL SOBRE EL PROBLEMA CRIMINOLÒGIC DE LA PROSTITUCIÓ.

Comentari al tractament legal que es dona a la prostitució i de diferents iniciatives que hi ha a Espanya pel que fa a l'enfocament de la problemàtica.

Existeix un desconeixement a la societat sobre si la prostitució està permesa o no. Des de el punt de vista jurídic la prostitució a Espanya no és delicte i els homes com les dones són lliures de vendre els seus serveis sexuals però a la història espanyola a experimentat canvis i actualment també està present un canvi del tractament jurídic de la prostitució amb noves normes no penals però si administratives que volen imposar els poders municipals i les Comunitats Autònomes.

a.- Evolució històrica .

trobem testimonis que parlen que a Sumeria i a Babilonia, hi ha havia dones que anaven cada any al temple i tenien relacions sexuals amb estrangers en senyal d'hospitalitat a canvi de diners. Podem dir que originalment la prostitució sagrada es troba a Babilonia, cap al tercer mil·lenni abans J.C.. com una de les formes de culte a Ishtar, que ve a ser la mateixa Innana sumeria amb petites diferències. En la seva forma de ishthar, la divinitat de la cultura sumeria es converteix en la divinitat de la bellesa i la sensualitat babilònica, a la qual li agradaven els actes d'amor carnal i es consagraven dones verges al servei del temple, a la prostitució sagrada, es a dir a la prostitució selectiva i puntual, el benefici del qual es dedicava exclusivament al servei del temple.

En èpoques anteriors es van practicar formes similars de prostitució, amb caràcter religiós o cultural, en llocs com Xipre, Sardenya i Sicília i d'altres colonitzats pels fenicis. En la ciutat grega de Corinti el temple va arribar a tenir més de mil prostitutes.

En l'antiga Roma la prostitució era habitual. En Roma, les prostitutes havien de portar vestits de color que els diferenciés de la resta de dones, també hi havia un registre municipal. En l'any 1 es van comptabilitzar en el registre 32.000 prostitutes, que es trobaven recollides en els anomenats lupanars (burdeles). Les dones que exercien la prostitució tenien diversos noms que les diferenciava segons status: les meretrices que estaven registrades en les llistes públiques; les prostitutae que exercien la prostitució allà on podien, ja que no estaven registrades i eludien pagar els impostos; les delicatae, prostitutes d'alta categoria, que tenien clients senadors o generals; les famosae, de la mateixa categoria que els anteriors, però que eren de classe patricia.

En l'antiga Grècia, les prostitutes també portaven vestits de diferent color, concretament de color púrpura, les prostitutes eren dones independents i a vegades amb influència i que havien de pagar impostos. D'alguna manera podríem comparar les hetairas gregues amb les geihas japoneses per la seva condició entre prostitutes i cortesanes. La Bíblia també fa menció a la prostitució. En la Edat Mitjana la prostitució es va desenvolupar de forma considerable en Europa. Més tard l'aparició d'epidèmies de malalties de transmissió sexual al segle XVI va provocar que la prostitució portés un control.

També es parla que la prostitució té el seu origen en l'esclavitud.

Espanya va ser una de les primeres nacions del món que va tractar de reglamentar la prostitució mitjançant un decret del rei Visigot Recaredo el Catòlic que la va prohibir de forma absoluta i sota unes penes molt rigoroses.

Existeix el coneixement de les organitzacions i reglamentacions públiques des de la segona meitat del segle XV on per una part existien penes rigoroses per l'altre part coexistia l'admissió tàcita o la regulació per part d'algunes Ordenances municipals.²⁰

S'ha de tenir en compte que el tractament legal de la prostitució va de la mà de la transformació del Dret penal amb els canvis que experimenta en els segles XVIII i XIX amb la nova consideració del delictes i la seva

²⁰ Estudio de la prostitución en 1790.

penalització mitjançant els pensadors com Beccaria, Bentham, Brisot i els primers legisladors dels codis penals revolucionaris francesos així com els ideòlegs de la Il·lustració Francesa on es separa de forma definitiva la Llei Penal de la Llei Natural, Llei Religiosa o Llei Moral.²¹

Aquesta transformació afectarà la consideració legal de la prostitució i en el codi Penal francès de 1791 deixarà de ser tractada com delictes al entrar a l'esfera del privat, penalitzant-se la corrupció de menors.

Aquest canvi de consideració de la prostitució a Espanya trigarà a imposar-se en una dura pugna des de finals del segle XVIII i la meitat del segle XIX.

Des de mitjan del segle XIX es va a reglamentar la prostitució quan ja no és considerada delictes però a finals del segle XIX cobren importància les corrents abolicionistes que troben la seva justificació al considerar la prostituta com una cosa que és perillosa i que danya la societat, tesis que s'imposarà en el Dret del segle XX a Espanya.

Fins l'arribada a la transició democràtica no es podia parlar de llibertat sexual sinó d'honestedat, moral i de bones costums. Es castigava tot tipus de comportament que promoguessin, afavoreixin o facilitin l'activitat de prestació sexual a canvi de diners encara que les persones prostituïdes fossin majors d'edat. La prostituta no realitzava delictes pel desenvolupament de la seva professió però podia quedar sotmesa a l'aplicació d'una mesura de seguretat ja que la prostitució era considerada com perillosa a la Llei de Perillositat i Rehabilitació Social.

Després de la transició democràtica després de l'entrada de la Constitució de 1978 la llibertat o indemnitat sexual substituïa a l'honestedat com bé jurídic protegit.²² Va ser el començament d'una nova concepció del Dret Penal només s'ha de restringir les activitats necessàries per protegir interessos rellevants per la convivència social però es mantenia com delictes els comportaments que promoguessin, afavoreixin o facilitaren la prostitució d'una persona major d'edat.

b.- Apunt sobre la normativa penal existent actualment a Espanya

Amb l'arribada del Codi Penal de 1995 es van plasmar les noves modificacions que pretenien adequar la Llei penal a la realitat social i en el cas de la prostitució si era realitzada per persones majors d'edat, sense cap trastorn mental, en condicions de llibertat devotes en aquest cas no es lesiona cap bé jurídic que es mereixi la tutela penal per mantenir la convivència pacífica de la comunitat i per tant els comportaments que promoguessin, afavoreixin o facilitaren la prostitució d'una persona major d'edat no són punibles penalment.

²¹ Cuevas de la Cruz, Matilde. Otero Carvajal, Luis Enrique. Prostitución y legislación en el siglo XIX. Aproximación a la consideración social de la prostituta. Universidad Complutense de Madrid

²² Borja Jiménez, Emiliano. Curso de Política Criminal. Tirant lo Blanc.2003

Però existeix confusió quan es llegeix l'article 188.1 del Codi Penal on es tipifica el que vulgarment denominem proxenetisme o rufianisme, on es diu:

Artículo 187.

1. El que, empleando violencia, intimidación o engaño, o abusando de una situación de superioridad o de necesidad o vulnerabilidad de la víctima, determine a una persona mayor de edad a ejercer o a mantenerse en la prostitución, será castigado con las penas de prisión de dos a cinco años y multa de doce a veinticuatro meses.

Se impondrá la pena de prisión de dos a cuatro años y multa de doce a veinticuatro meses a quien se lucre explotando la prostitución de otra persona, aun con el consentimiento de la misma. En todo caso, se entenderá que hay explotación cuando concurra alguna de las siguientes circunstancias:

a) Que la víctima se encuentre en una situación de vulnerabilidad personal o económica.

b) Que se le impongan para su ejercicio condiciones gravosas, desproporcionadas o abusivas.

2. Se impondrán las penas previstas en los apartados anteriores en su mitad superior, en sus respectivos casos, cuando concurra alguna de las siguientes circunstancias:

a) Cuando el culpable se hubiera prevalido de su condición de autoridad, agente de ésta o funcionario público. En este caso se aplicará, además, la pena de inhabilitación absoluta de seis a doce años.

b) Cuando el culpable perteneciere a una organización o grupo criminal que se dedicare a la realización de tales actividades.

c) Cuando el culpable hubiere puesto en peligro, de forma dolosa o por imprudencia grave, la vida o salud de la víctima.

3. Las penas señaladas se impondrán en sus respectivos casos sin perjuicio de las que correspondan por las agresiones o abusos sexuales cometidos sobre la persona prostituida.

Artículo 188.

1. El que induzca, promueva, favorezca o facilite la prostitución de un menor de edad o una persona con discapacidad necesitada de especial protección, o se lucre con ello, o explote de algún otro modo a un menor o a una persona con discapacidad para estos fines, será castigado con las penas de prisión de dos a cinco años y multa de doce a veinticuatro meses.

Si la víctima fuera menor de dieciséis años, se impondrá la pena de prisión de cuatro a ocho años y multa de doce a veinticuatro meses.

2. Si los hechos descritos en el apartado anterior se cometieran con violencia o intimidación, además de las penas de multa previstas, se impondrá la pena de prisión de cinco a diez años si la víctima es menor de dieciséis años, y la pena de prisión de cuatro a seis años en los demás casos.

3. Se impondrán las penas superiores en grado a las previstas en los apartados anteriores, en sus respectivos casos, cuando concurra alguna de las siguientes circunstancias:

- a) *Cuando la víctima sea especialmente vulnerable, por razón de su edad, enfermedad, discapacidad o situación.*
- b) *Cuando, para la ejecución del delito, el responsable se haya prevalido de una relación de superioridad o parentesco, por ser ascendiente, descendiente o hermano, por naturaleza o adopción, o afines, con la víctima.*
- c) *Cuando, para la ejecución del delito, el responsable se hubiera prevalido de su condición de autoridad, agente de ésta o funcionario público. En este caso se impondrá, además, una pena de inhabilitación absoluta de seis a doce años.*
- d) *Cuando el culpable hubiere puesto en peligro, de forma dolosa o por imprudencia grave, la vida o salud de la víctima.*
- e) *Cuando los hechos se hubieren cometido por la actuación conjunta de dos o más personas.*
- f) *Cuando el culpable perteneciere a una organización o asociación, incluso de carácter transitorio, que se dedicare a la realización de tales actividades.*

4. *El que solicite, acepte u obtenga, a cambio de una remuneración o promesa, una relación sexual con una persona menor de edad o una persona con discapacidad necesitada de especial protección, será castigado con una pena de uno a cuatro años de prisión. Si el menor no hubiera cumplido dieciséis años de edad, se impondrá una pena de dos a seis años de prisión.*

5. *Las penas señaladas se impondrán en sus respectivos casos sin perjuicio de las que correspondan por las infracciones contra la libertad o indemnidad sexual cometidas sobre los menores y personas con discapacidad necesitadas de especial protección.*

Així no és delictes el vendre el propi cos però sí que un tercer pugui aprofitar-se del efectes econòmics de la venda encara que existeixi el consentiment de la víctima.

De forma contundent si es castiga la prostitució de menors encara que existeixi el seu consentiment. També en el cas de majors d'edat quan la persona no exerceixi la prostitució lliurement ja que es faci servir intimidació, violència, engany, abús de situació de superioritat contra la persona prostituïda en tots aquests casos esta penada pel Codi Penal.

Però es planteja un problema de coherència entre l'ordenament jurídic-penal i la resta de l'ordenament jurídic. Dons encara que les activitats que no estan prohibides per la Llei Penal, segueixen sent antijurídiques administrativament ja que l'Estat Espanyol ha signat varis tractats internacionals en els que s'obliga a declarar il·legal tota forma de prostitució.²³

En quan a la forma de funcionar dels locals on s'exerceix la prostitució aquests s'han adequat de una forma molt discutible per no infringir el codi penal principalment cobren la habitació a la persona que es prostitueix i

²³ Borja Jiménez, Emiliano. Curso de Política Criminal. Tirant lo Blanc.2003

deixen que aquestes cobrin el servei sexual íntegrament. També el sistema de còpes en els bars que hi ha en aquests locals han deixat de repartir-les amb les persones que es prostitueixen i així de forma discutible no poder ser acusats d'aprofitament econòmic de la prostitució.²⁴

Com conclusió a Espanya podem afirmar que actualment la prostitució no és delictiva però teòricament l'aprofitament econòmic d'aquesta sí que és delictiva encara que els locals es troben regulats via administrativa per la Llei de Protecció de la seguretat ciutadana LO 4/2015 i mitjançant Decrets de les Comunitats Autònomes com a Catalunya, igualment s'ha començat a regular la prostitució als carrers de Barcelona mitjançant una Ordenança Municipal.

c.- Noves iniciatives a Espanya, especial referència a Catalunya i Barcelona .

En primer lloc s'ha de tenir en compte que l'activitat de la prostitució al no ser totalment legal no és pot establir cap impost. La persona que es prostitueix no desenvolupa un treball legal i amb això està sotmesa a l'acció d'organitzacions criminals que s'aprofiten d'aquestes situacions amb prejudicis personals importants. La il·legalitat d'aquesta professió determina que no es beneficiïn de la cobertura de la Seguretat Social i l'Estat deixa d'ingressar les quotes que com activitat li correspondria. En els darrers temps els enganys i els abusos d'una situació de explotació de moltes dones estrangeres que són traslladades al nostre país per exercir la prostitució de forma inhumana i cruel com una nova esclavitud fan que sigui necessari per part dels poders públics la obligació d'ordenar la política criminal per tal de fer front aquest problema. La solució per molta gent no passa per un enduriment del codi penal sinó per legalitzar l'exercici lliure de la prostitució entre persones majors d'edat establint els límits reglamentaris per garantir la seguretat i la salubritat de professionals i clients.²⁵

La repressió penal ha topat frontalment amb la reglamentació administrativa de la Generalitat de Catalunya que amb el Decret de la Generalitat 217/2002 de 1 d'agost per el regula els locals de pública concurrència on s'exerceix la prostitució on s'estableixen les condicions d'ubicació i condicions higièniques que han de complir²⁶ .

Una vegada regulat els locals de pública concurrència on s'exerceix la prostitució la Generalitat de Catalunya fins i tot va preveure un projecte de Llei on es parla dels serveis sexuals a canvi de remuneració que només es podrà realitzar en locals amb llicència legal que siguin gestionats per les pròpies treballadores en règim d'autogestió o establiment llogats a terceres persones. Aquesta regulació l'acompanyaria un catàleg

²⁴ Batlló, Luis. Prostitución y derecho penal. La Vanguardia 2005

²⁵ Borja Jiménez, Emiliano. Curso de Política Criminal. Tirant lo Blanc.2003

²⁶ Decret 217/2002 . DOGC 3695 de 8 d'agost de 2002

d'infraccions de fins a 600 € als clients que sol·licitin serveis de les prostitutes al carrer i a les mateixes treballadores del sexe, per oferir o sol·licitar serveis sexuals remunerats en llocs o vies públiques, finestres, balcons o vehicles de forma verbal, gesticulant o amb altres formes d'expressió. Tota la defensa d'aquest projecte de llei es l'objectiu d'eliminar la prostitució dels carrers, com demana la ciutadania.

Una de les reglamentacions de la prostitució al carrer és la nova Ordenança Municipal de convivència i civisme de Barcelona on al seu article núm. 39. estableix Normes de conducta

1. D'acord amb les finalitats recollides a l'article anterior, es prohibeix d'oferir o acceptar, prestar serveis sexuals retribuïts a l'espai públic.

2. És especialment prohibit per aquesta Ordenança la sol·licitud, demanda i negociació de serveis sexuals retribuïts a l'espai públic per part dels clients potencials.

3. Igualment, és especialment prohibida qualsevol conducta realitzada a l'espai públic que afavoreixi i promogui el consum de prostitució o altres formes d'explotació sexual, considerant recollides entre aquestes les conductes consistents en apropar els clients.

4. La realització de les activitats esmentades als apartats anteriors són especialment prohibides quan es realitzin en espais situats a menys de dos-cents metres de distància de centres docents o educatius en els que s'imparteixen ensenyaments del règim general del sistema educatiu.

5. Igualment, és especialment prohibit mantenir relacions sexuals mitjançant retribució a l'espai públic.”²⁷
Aquesta nova norma data del començament de l'any 2006.

Una de les darreres reglamentacions de la prostitució és a la Llei de Protecció de la seguretat ciutadana LO 4/2015 on sanciona la prostitució a prop de certs llocs i sempre després de ser advertides prèviament les persones per la policia.

Com hem pogut constatar la regulació legal de la prostitució es troba primer de forma confusa sancionada en el nostre Codi Penal, en segon lloc tractem la activitat de la prostitució com il·legal sense poder per una part que les treballadores es beneficiïn de cobertura de la Seguretat Social i per l'altra no puguin contribuir amb les seves quotes a les arques públiques. Tota l'activitat de l'administració està en poder confinar l'activitat de la prostitució en espais tancats i controlats sense realitzar una política més extensiva per tal de poder ordenar aquesta activitat per tal que no esdevingui una nova forma d'esclavitud, denigrant i inhumana només controlada per organitzacions criminals que s'aprofiten de la inactivitat de l'administració.

D.- DIFERENTS ENFOCAMENTS DEL PROBLEMA CRIMINOLÒGIC DE LA PROSTITUCIÓ.

Es plantegen tres models d'explicació del fenomen de la prostitució i les respostes donades pels diversos Estats:

²⁷ Ordenanza de convivència i civisme de Barcelona. BOP 24/01/2006

- a.- Prohibicionisme
- b.- Reglamentarisme
- c.- Abolicionisme

a.- Prohibicionisme

Aquest model declara il·legal l'exercici de la prostitució, sanciona la venda i/o la compra de serveis sexuals. Considera un problema d'ordre públic i, per tant, es tracta d'un assumpte que s'ha de perseguir mitjançant el dret i la policia. Exemple alguns Estats de EEUU.

b.- Reglamentarisme.

Aquesta posició defensa la regulació legal de la prostitució i el reconeixement de les prostitutes com a "treballadores sexuals", amb el mateix tractament, en quant a cotitzacions i prestacions socials, que qualsevol altre sector d'activitat laboral.

Els reglamentistes sostenen que moltes prostitutes han escollit voluntàriament aquesta forma de guanyar-se la vida i la elecció ha de ser respectada. S'ha de buscar les mesures perquè puguin exercir la seva activitat en condicions adequades de salubritat i seguretat. Pensen que l'estigmatització d'aquesta activitat deriva bàsicament de prejudicis morals fortament arrelats en la societat, es reforçada per la falta de cobertura legal, el que implica que la seva "dignificació" passa pel seu reconeixement oficial.

El missatge implícit sota el discurs reglamentarista i que en freqüència fa que s'adhereixin molts defensors dels drets de les prostitutes, és que l'adquisició de sexe per diners es legítima, i que la prostitució és, en definitiva, un treball com un altre qualsevol.

D'altra banda s'entén la prostitució com a necessària pels impulsos sexuals dels homes. Reconduex la seva sexualitat i evita les violacions, per tant no és desitjable acabar amb ella. És un problema de salut pública. L'acció pública consisteix en reglamentar com s'ha d'exercir i en controlar-la sanitàriament. Un exemple seria Holanda.

c.- L'abolicionisme.

Des d'aquesta perspectiva la prostitució és entesa com una qüestió de poder dels homes sobre les dones, i per tant, de desigualtat entre sexes, És la màxima expressió de la submissió de les dones (McKinnon). Es considera com l'últim recurs davant la pobresa.

La prostituta és considerada una víctima. La prostitució no es pot legalitzar perquè això seria legitimar aquesta forma d'opressió. L'acció pública ha de recórrer a polítiques socials encaminades a redimir les prostitutes. Un exemple seria l'Estat Espanyol.

Segons aquest punt de vista la postura dels reglamentaristes de la prostitució és totalment fal·laç, perquè prescindeix de les característiques de l'oferta i la demanda i no té en compte les relacions de força existents entre la població prostituïda (femenina) i la població demandant (masculina).

La composició majoritària de la població prostituïda es suficientment il·lustrativa a aquest respecte i deixa poc marge al dubte dels motius de les dones d'exercir la prostitució. Immigrants sense papers, ni suport dins del país, dones d'extracció social modesta, amb baixa o sense qualificació professional i escasses possibilitats d'accedir al mercat de treball, noies procedents d'ambients socials marginals, sense arrelament familiar, drogoaddictes amb una urgent necessitat de diners per aconseguir droga....

En l'actualitat en el nostre país i també a la resta d'Europa respecte el fenomen de la prostitució s'enfronten la postura reglamentarista i l'abolicionista depenent de les regulacions que es van implantant. A l'Estat Espanyol es rebutja la postura reglamentarista ja que consideren que legalitzar el comerç sexual és incompatible amb la dignitat i els drets fonamentals. La prostitució és una pràctica intrínsecament degradant incompatible amb els valors d'una societat democràtica. Per aquest motiu, regular aquesta lacra social suposa un retrocés en el camí cap a la igualtat real entre les dones i els homes, i un important obstacle per arribar a una societat a on les dones puguin viure lliures de la violència dels homes.

Els moviments abolicionistes indiquen els passos a realitzar per les administracions públiques per tal que una llei abolicionista pugui funcionar.

- 1à Etapa.-

- Aplicar-se amb contundència el codi penal a les persones que recluten a les dones, als que inciten a la prostitució, als que trafiquen amb les dones o menors, a qui les prostitueixen.
- Incrementar els recursos econòmics i de personal per desfer no només les xarxes de tràfic de fora del país sinó també les internes.
- Incrementar els recursos econòmics i de personal per ajudar a les dones que vulguin deixar la prostitució: cases d'acollida, salaris de reinserció, programa de formació.
- Oferir una protecció efectiva a les dones que delatin els seus proxenetes.
- Promoure campanyes per canviar la percepció masculina en relació a l'ús de les dones com a objectes sexuals.

- 2à Etapa

- S'hauria de penalitzar als usuaris amb multes.

E.- CONCLUSIONS I PROPOSTES AL PROBLEMA CRIMINOLÒGIC DE LA PROSTITUCIÓ

Després de veure una visió global del fenomen de la prostitució tal com s'ha exposat és aquesta una qüestió problemàtica que no té una solució fàcil.

El canvi pot passar per acceptar la prostitució com una activitat laboral i dotar-la d'un marc legal que li reconegui uns drets laborals, jurídics i socials.

Aquest reconeixement ajudaria a canviar la imatge social que tenen aquestes persones.

Cal lluitar contra la vulnerabilitat del col·lectiu de prostitutes que fa que siguin víctimes de grups delictius més o menys organitzats o que es vegin abocades a la marginalitat i a la pobresa.

Cal una sensibilització a la societat amb programes que reclamin respecte i dignitat per les persones que exerceixen aquesta activitat.

Cal també un canvi de l'actual llei d'Estrangeria, per evitar que aquestes persones que ara es troben en situació d'il·legalitat, que són condemnades a la marginació i que són carn de les organitzacions delictives, puguin integrar-se a la societat.

Cal una ajuda específica perquè les persones que es troben exercint la prostitució puguin abandonar-la voluntàriament, trobant ajuda de diferent tipus, assessorament jurídic, accés a un habitatge, recursos per subsistir, recursos psicològics i una formació professional i acadèmica que els permeti trobar una altra feina.

El que sí està clar, és que la continuació de l'actual model està portant a crear més problemes dels que pretén solucionar ja que continuar amb l'actual política és perpetuar i incrementar tots aquests problemes i tal com s'ha dit "LA PITJOR POLÍTICA ÉS NO FER RES".
